

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/125/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3218010165
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3218010165.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 04.februára 2020 prejednal odvolanie obžalovaného

A. O.,

nar.XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B. nad B., L. H. , D. č. XXX/XX,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/49/2018 zo dňa 06.08.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn.3T/49/2018, zo dňa 06.08.2019 bol obžalovaný A. O. uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 24.12.2016 v čase okolo 00.30 hod. v B. nad B. na ul. J. pred pohostinstvom Bernard po predchádzajúcej slovnej potýčke spoločne s nestotožnenou osobou fyzicky napadol L. F. tým spôsobom, že ho niekoľkokrát udel päťami do oblastí hlavy, následne po tom čo poškodený začal cúvať smerom k pohostinstvu B. nachádzajúcemu sa na náprotivnej strane, kde pokračoval vo fyzickom napádaní poškodeného, keď s nestotožnenou osobou znovu niekoľkokrát udel do oblastí tváre a hlavy rukami zovretými v päť, čím ho zahnali do uličky nachádzajúcej sa na bočnej pravej strane pohostinstva Bernard, kde poškodený bol zatlačený k stene, chytený za vlasy a tlačný tvárou k zemi, kde ho obvinený spoločne s ďalšími nestotožnenými osobami opätovne fyzicky napadol tak, že ho znovu udieral rukami zovretými v päť do oblastí tváre a rôznych častí tela, pričom poškodený bol kopnutý kolenom do oblastí tváre do chrupu, pričom v dôsledku útoku mu bol spôsobený súbor ľahkých zranení, a to zmliaždenie tváre s opuchom hornej pery úst, odlomenie časti pravého zuba vpravo hore - rezáka, podvrtnutie ľahkého stupňa v pravom zápästí, zlomenina pravého bočného výbežku prvého drierového stavca chrbtice a zmliaždenie ľavého kolena ľahkého stupňa s kožnou odreninou, vyžadujúcich si liečenie od 24.12.2016 od 31.01.2017, teda v trvaní 39 dní, počas ktorého bol poškodený L. F. obmedzený na bežnom spôsobe života z dôvodu mierne obmedzenej hybnosti v pravom zápästí a v drierovej chrbtici, pre bolesť, dodržiavanie kľudového režimu, telesného šetrenia počas celej doby liečby bez fyzického zaťaženia.

Bol za to odsúdený podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 41 ods. 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 4 Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvadsať mesiacov s tým, že podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a § 50 ods. 1 Tr. zákona bol obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní tri roky. Podľa § 50

ods. 2 Tr. poriadku súd uložil obžalovanému povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil škodu spôsobenú trestným činom. Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému L. F., nar. XX.XX.XXXX v B. nad B., trvale bytom B. nad B. ul. O. XXXX/XX spôsobenú škodu vo výške 1343,40 €.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho čo do výroku o vine aj treste ihneď po jeho vyhlásení odvolaním napadol obžalovaný. Svoje odvolanie zdôvodnil prostredníctvom obhajcu, pričom v písomných dôvodoch uviedol, že od počiatku popiera, že by napadol poškodeného. On bol tou osobou, ktorá sa snažila konfliktu zabrániť. Nie je toho názoru, že by svedkyňa Z. F. potvrdila verziu poškodeného. Dňa 2.7.2018 táto svedkyňa uviedla, že si nepamätá, či tam obvinený bol. Dňa 28.5.2019 uviedla, že boli tam traja, nepozná sa s nimi asi tam bol aj obžalovaný. Svedkyňa teda vôbec priamo neuviedla, že by obžalovaný napadol poškodeného. Namietla rekogníciu svedka B. obaja s poškodeným uviedli, že sa rekognície zúčastnili dve osoby mužského pohlavia, ale v zápisnici o tejto je uvedená aj osoba ženského pohlavia, ktorú nikto nespomenul. Svedkovia V., G., B., D., Q. a K. boli riadne poučení o následkoch krivej výpovede, to že sú kamaráti obžalovaného nemôže bez iných dôkazov znamenať, že krivo vypovedali. Všetci títo potvrdili obhajobné tvrdenia obžalovaného. Svedkovia T., V. a F. neboli priamymi svedkami skutku. Potvrdili len, že poškodený im uvádzal, že bol napadnutý skupinou mužov. Navrhol preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil, a obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril aj prokurátor, ktorý v písomnom vyjadrení uviedol, že súd na podklade vykonaného dokazovania v predmetnej veci skutkový stav správne vyhodnotil a skonštatoval vinu obžalovaného. Táto mu bola spoľahlivo preukázaná výpoveďami poškodeného a svedkov, či znaleckým posudkom z odvetvia súdneho lekárstva. Stotožnil sa aj s trestom uloženým obžalovanému, ktorý spĺňa všetky kritériá zákonnosti a spravodlivosti, zohľadňuje tiež generálnu a individuálnu prevenciu. Navrhol preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaný navrhol vyhovieť jeho odvolaniu. Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla na verejnom zasadnutí odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere bola v odvolaní obžalovaného vytykaná v prípravnom konaní vykonaná rekognícia so svedkami, ktorej sa mala zúčastniť aj osoba ženského pohlavia. Po jej preskúmaní však odvolací súd nezistil chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V prvom rade je potrebné uviesť, že rekognícia bola s poškodeným a svedkom vykonaná v roku 2017, a ak si svedkovia v roku 2019 nespomínajú na všetky pri rekognícii prítomné osoby neznevierohodňuje táto okolnosť samotný priebeh rekognícii. Najmä nemožno opomenúť dôležitý fakt, že poškodený F. B. pri uvedenej rekognícii opoznal obžalovaného ako osobu, ktorá ho napadla.

K námietkam týkajúcim sa zisteného skutkového stavu v odvolaní obžalovaného, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Z podrobného písomného odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa nevyplýva, že by súd jednostranne hodnotil dôkazy len v neprospech obžalovaného, resp. že by nevysvetlil, prečo neuveril obžalovanému a svedkom, ktorí potvrdili jeho verziu priebehu konfliktu. Je potrebné zdôrazniť, že svedkovia, ktorí boli v predmetnom pohostinstve spolu s obžalovaným, popisovali len časť priebehu konfliktu, čo je prirodzené, najmä ak podľa výpovedí iných svedkov, niektorí z nich mali byť napadnutia poškodeného priamo účastní. Teda okrem prihliadnutia k priateľskému vzťahu k obžalovanému by sa vystavili i trestnému stíhaniu, keďže v prípravnom konaní poškodenými ani svedkami neboli jednoznačne, len pravdepodobne opoznaní. Celý priebeh predmetného konfliktu zrejme nie je, avšak odvolací súd s poukazom na celé vykonané dokazovanie rovnako ako súd prvého stupňa nemal žiaden pochybnosti o tom, že obžalovaný napadol poškodeného.

Súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, vrátane opakovaných úderov päťou obžalovaného do hlavy poškodeného, či kopnutím kolenom do oblasti tváre nie je spochybnený, naopak je verifikovaný lekárskymi správami, kde sú presne uvedené podrobné zranenia poškodeného. Znaleckým posudkom

znalca z odboru zdravotníctva bol popísaný priebeh ich vzniku, doba obmedzenia poškodeného na bežnom spôsobe života, čo korešpondovalo s tým, čo udával poškodený, aj priamy svedkovia skutku.

Zranenia poškodeného videl svedok V. T. príslušník polície, u ktorého bezprostredne po skutku vyhľadal pomoc poškodený, nakoľko oddelenie dopravnej polície je blízko pri mieste činu. Nemožno teda povedať, že nepriamy svedkovia len potvrdzujú, že poškodený im povedal o napadnutí jeho osoby skupinou mužov. Je potrebné výpovede priamych a nepriamych svedkov vždy posudzovať tak jednotlivo, ako aj v ich kontexte, spolu s ostatnými výpoveďami a vo veci produkovanými dôkazmi. Tieto výpovede svedkov spolu s ďalšími dôkazmi dávali ucelenú, logickú a ničím nenarušenú reťaz dôkazov smerujúcu k jedinému záveru, a tým je vina obžalovaného.

V odvolaní obžalovaného namietaná svedkyňa Z. F. jednoznačne v prípravnom konaní uviedla, že konflikt vyšiel z radov skupiny, v ktorej bol obžalovaný. Svedkyňa presne popísala ako viacerí muži napadli poškodeného L. F., jej popis udalosti korešponduje s tým, čo uvádzal poškodený L. F.. Zodpovedá tomu aj vznik zranení tak, ako ho popísal znalec z odboru zdravotníctva.

Z písomného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa ďalej vyplýva, že súd prvého stupňa sa pri právnej kvalifikácii konania obžalovaného zaoberal aj otázkou, či v danom prípade nejde o nutnú obranu podľa § 25 Tr. zák. Tu je potrebné poukázať na ustálenú súdnu prax pri aplikovaní zásad primeranosti a subsidiarity pri nutnej obrane. Nutnej obrane zo strany obžalovaného však v prejednávanej veci nesvedčia skutkové zistenia. V tejto súvislosti súd prvého stupňa vychádzal zo správnej úvahy, že nebolo preukázané, že by poškodený, resp. iná osoba nejakým spôsobom útočili na obžalovaného, naopak obžalovaný išiel v skupine, ktorá začala spor s poškodeným L. F.. Poškodený navyše ani pred skutkom nepoznal obžalovaného, preto nemal žiaden dôvod si tvrdenia o konaní obžalovaného vymýšľať.

Odvolací súd sa stotožnil preto s názorom súdu prvého stupňa aj v tom, pokiaľ tento kvalifikoval konanie obžalovaného ako jednočinný súbeh prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Preskúmaním výroku o treste odňatia slobody s povolením podmieneného odkladu senát odvolacieho súdu zistil, že tento trest bol obžalovanému uložený v súlade so zákonnými ustanoveniami uvedenými vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa. Len absencia odvolania prokurátora bránila odvolaciemu súdu sprísneniu trestu pre obžalovaného. Tu bolo potrebné sa zamerať na predchádzajúci život obžalovaného, z ktorého vyplýva, že násilné, agresívne chovanie mu je vlastné. V minulosti bol dva krát postihnutý za priestupok, kedy napadol verbálne aj fyzicky inú osobu, pričom oba skutky sa odohrali v pohostinstve / resp. aj v herni/, teda je zrejmé, že alkohol u obžalovaného zvyšuje agresivitu. Ani sankcie mu za priestupok uložené nevedli k jeho náprave. Preto bolo tiež potrebné ukladať obžalovanému aj zákaz požívania alkoholických nápojov, čo už odvolací súd napraviť nemohol. Na prevýchovu obžalovaného je na základe uvedeného vyslovene potrebné vplyvať uloženým mu výchovným trestom, hoci s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu. V rámci tejto skúšobnej doby však bude súd podrobne sledovať správanie obžalovaného a jeho nápravu. Trest obžalovanému uložený zodpovedá všetkým kritériám na ukládanie trestov uvedeným v ustanovení § 34 ods.1, ods. 4 Tr.zák., ako aj zásadám generálnej a individuálnej prevencie.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomu rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.